

ศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์ พานิช รองประธานกรรมการ มูลนิธิสยามกัมมาจล

เข้านี้เราเห็นชัดเจนว่าเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างใช้วิธีลงรายละเอียด ซึ่งเป็นสิ่งที่มูลนิธิสยามกัมมาจลพยายามเข้ามาขับเคลื่อน โดยให้มหาวิทยาลัยเข้าไป“จัดกระบวนการ”เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในโรงเรียน โดยมีวิธีการคือทำให้ผู้บริหารเข้าใจ และเกิดครูแกนนำ และบางแห่งก็มีนักเรียนแกนนำด้วย นอกจากนี้ยังเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ มีการตีความ อันนี้ก็ก่อผลกระทบอย่างแท้จริง ที่ครูฉลาดปาสีแล้วว่า มันเกิดผลเกิดimpactเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้กระทำ เราเห็นผลสำเร็จอย่างชัดเจน **ทีนี้จะโยงสิ่งที่อาจารย์สุมน อมรวิวัฒน์พูดไว้เชิงท้าทายว่าจะขยายผลอย่างไร ซึ่งก็หมายความว่าเราเสนอต่อกระทรวงศึกษาธิการ ผมลองเสนอกระทรวงศึกษาธิการดูไม่แน่ใจว่าถูกต้องหรือเปล่า อาจจะต้องทดลองดูว่า ได้ผลหรือไม่**

1.ผมคิดว่าควรนำเรื่องการทำผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง คส. โยงเข้าสู่งานเหล่านี้ หรือพูดอีกทีก็คือว่า **ทีมที่ทำงานเหล่านี้ควรเชื่อมโยงการทำผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งคส.เป็นตัวอย่าง** และเป็นการเรียนรู้ด้วยว่าวิธีการเหล่านี้ที่เชื่อมโยงการปฏิบัติมันดีกว่าของเก่า เรารู้ว่าของเก่ามันทำลายเกียรติภูมิของคณาจารย์ ก็หาอะไรที่สร้างเกียรติภูมิมากกว่า ที่สำคัญที่สุดคือเกิดประโยชน์ต่อลูกศิษย์และคุณภาพการศึกษามากกว่า

2. คือเรื่องHRDของกระทรวงศึกษาธิการ**ผมได้ข่าวว่าการพัฒนาครูของกระทรวงศึกษาธิการใช้เงินมากเหลือเกิน** และมีการเสนอว่าครูต้องไปผ่านคอร์สโน้นคอร์สนี้ **ซึ่งผมเข้าใจว่ามีประโยชน์ต่อคุณภาพการศึกษาน้อยมาก ไม่คุ้มกันเลย ผมเสนอว่า HRD ของกระทรวงศึกษาธิการ ต้องเปลี่ยนจากtraining mode ไปสู่learning mode** พูดอย่างนี้ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนทั้งหมด เพราะtraining mode ก็ยังมีประโยชน์อยู่ เพราะเมื่อไหร่ก็ตามที่เป็นความต้องการของครูที่ต้องการให้ลูกศิษย์ได้เรียนรู้ เรายังต้องการอยู่ แต่สิ่งที่เราคุยมาตลอดเข้าวันนี้คือ learning mode ทำอย่างไรให้สิ่งเหล่านี้กลายเป็นมาตรการหลักของการพัฒนาครู เพราะตอนนี้ลูกศิษย์ได้ประโยชน์ คุณภาพของการศึกษาดีขึ้น ชุมชนก็ได้ประโยชน์ ได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะนั่นตรงนี้น่าจะเป็นโจทย์ของกระทรวงศึกษาธิการต่อวงการศึกษารวมแล้วเราเห็นแล้วว่ารูปแบบของ learning

mode คืออะไร หมายถึงการเรียนรู้ที่อยู่บนงานประจำนั่นเอง และเมื่อโยง learning mode มาสู่rewardssystem การเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งทั้งหลาย ก็จะกลายเป็นของจริง ที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

อยากจะเสนออย่างนี้ เมื่อสักครูเห็นตัวอย่างหนึ่งใช้ไอซีทีเข้ามาช่วยเพื่อบอกให้รู้ว่าเป็นอะไร ตอนนี้โลกกำลังเกิด แฟชั่นทักษะ 21st Century Skillsแต่ที่เก่ากว่าคือ flip classroomซึ่งมีหนังสือเขียนไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้เยอะมาก ท่านสามารถกลับไปค้นได้ flip classroomหรือ กลับทางห้องเรียนหมายความว่าเรียนวิชาที่บ้าน ทำการบ้านที่โรงเรียน คือเรียนContent subject matterเรียนที่บ้าน แล้วก็มาทำlabexerciseมาทำการถอดบทเรียนreflection AAR ที่โรงเรียน อันนี้ก็พิสูจน์มานานหลายปี มีหนังสือออกมาหลายเล่ม ผมอ่านแล้วตื่นเต้นมากflip classroomเล่มที่ผมมีเป็นเรื่องของ ครูบ้านนอกสองคน แกบอกจุดเริ่มต้นคือ แกกลุ่มใจเหลือเกินว่า พอมาเป็นครูถึงรู้ว่านักเรียนมีเรื่องที่ต้องทำมากกว่า ที่จะเรียนจากครูคือต้องทำกิจกรรมข้างนอกเยอะมาก และพวกนักเรียนเก่งๆ ก็จะถูกดึงไปเล่นกีฬา ไปทำกิจกรรม แล้ว พอกลับมาก็ต้องมาถามครูว่าเมื่อวานสอนอะไร เพราะไม่ได้มา

แกบอกว่าที่ทำเรื่องนี้เพราะว่าไม่อยากเหนื่อย ก็เลยใช้การสอนวิธีนี้ ซึ่งตอนนี้มีซอฟต์แวร์ที่สามารถ เรคคอร์ดพาวเวอร์พอยท์ทั้งหลายเป็นวิดีโอแล้วไปแขวนไว้บนอินเทอร์เน็ตได้พอเด็กถามก็ให้เข้าไปดูในนี้ ปรากฏว่ามัน เสียเวลาน้อยมาก เด็กก็ถามน้อยมาก เด็กหลายคนก็บอกว่าดี เพราะครูสอนตามไม่ทัน เพราะบางคนหัวช้า เด็กหัวช้า ไม่มีโอกาสดูด้วย เพราะฉะนั้นจึงใช้วิธีสอนแบบนี้คือเรียนมาก่อนที่บ้าน แล้วจึงมาทำ lab ที่โรงเรียน ผลปรากฏว่าเด็ก เรียนดีกว่าเดิม ยิ่งมาดูผลสัมฤทธิ์ก็พบว่าดีขึ้นกว่าเดิมมาก เวลาวัดต้องวัดที่ผลสัมฤทธิ์ที่เด็ก วัดที่ครู และวัดที่ ความสัมพันธ์ในโรงเรียนด้วยว่ามีความสุขร่วมกันแค่ไหน ที่ผมโยงเรื่องของการใช้ไอซีทีมา เพราะผมได้คุยกับคุณปิยา ภรณ์มณฑะจิตรแล้วว่า มูลนิธิน่าจะใช้ Class Startด้วย ผมจึงเสนอว่าน่าจะหาวิธีที่จะช่วยเด็กที่เรียนช้า และเด็กที่ ต้องทำกิจกรรมเยอะ โดยใช้ flip class

สุดท้ายผมคิดว่าสิ่งที่เราเห็นก็คือการบรรจบกันของการเรียนรู้ของศิษย์กับการเรียนรู้ของครูให้เป็นกิจกรรม เดียวกัน กิจกรรมที่เราทำอยู่ผมเชื่อว่าเมื่อมันประสบความสำเร็จอย่างชัดเจนแล้ว ครูจะสบายขึ้น ชีวิตครูจะดีขึ้น เรื่อง ยุ่งยากทั้งหลายก็จะลดลง และที่เราฟังจากสองท่านที่พูดว่าเด็กเกเรลดลง ปัญหาพฤติกรรมเด็กลดลง ผมเข้าใจว่าวิธีคิด แบบเดิมที่ว่าพฤติกรรมเด็กเปี่ยงเบน ครูไม่เกี่ยวโรงเรียนไม่เกี่ยว เด็กที่ท้องก่อนวัยอันควรเพราะพ่อแม่ไม่สั่งสอนเปี่ยงวิธี คิดนี้ผิด เมื่อสมัยยุคผมอาจจะถูก แต่สมัยนี้มันไม่ใช่ เพราะ21st Century Skillsระบุว่า การเรียนรู้ที่สำคัญอันหนึ่ง คือ Life Skills การเรียนเพื่อให้ได้ทักษะชีวิต เพราะฉะนั้นทักษะชีวิตเป็นหน้าที่ของโรงเรียน แต่แน่นอนว่า ทางบ้านต้องช่วยด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่เห็นและน่าชื่นใจมากก็คือ ได้เห็นการบรรจบกันของการเรียนรู้ของ

ศิษย์กับครู ที่ไม่ได้มองแต่วิชาความรู้เพียงอย่างเดียว แต่โยงไปสู่พฤติกรรมของเด็ก อันนี้เป็นสิ่งที่ผมคิดว่า
เป็นประโยชน์มหาศาล และมีความสุขมาก